

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 45

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

15 lutego 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 143/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej pirydalil, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 144/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej walifenalat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 145/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej tienkarbazon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 12
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 146/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 17
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 147/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lutego 2014 r. 19

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2014/85/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 lutego 2014 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych zawierających miedź przeznaczonych do podstawowych zastosowań (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 718)..... 22

2014/86/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 lutego 2014 r. zmieniająca decyzję 93/195/EWG w odniesieniu do warunków dotyczących zdrowia zwierząt przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w wyścigach, zawodach i wydarzeniach kulturalnych po ich wywozie czasowym do Meksyku i zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Meksyku w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 692) ⁽¹⁾ 24

2014/87/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 lutego 2014 r. w odniesieniu do środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się w Unii *Xylella fastidiosa* (Well i Raju) (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 726) 29

2014/88/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 lutego 2014 r. tymczasowo zawieszająca przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 794) ⁽¹⁾ 34

2014/89/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie projektu pilotażowego mającego na celu wykonanie obowiązków w zakresie współpracy administracyjnej określonych w dyrektywie 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady za pomocą systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ 36

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 143/2014

z dnia 14 lutego 2014 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej pirydalil, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku pirydalilu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2007/669/WE ⁽³⁾.

(2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 9 października 2006 r. Austria otrzymała od firmy Sumitomo Chemical Agro Europe S.A.S. wniosek o włączenie substancji czynnej pirydalil do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2007/669/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/669/WE z dnia 15 października 2007 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia substancji: *Adoxophyes orana granulovirus*, amisulbrom, emamektyna, pirydalil oraz *Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus* do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 274 z 18.10.2007, s. 15).

(3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 8 stycznia 2009 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.

(4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 24 maja 2013 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej pirydalil ⁽⁴⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 13 grudnia 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego pirydalilu.

(5) Jak wykazały rozliczne przeprowadzone badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające pirydalil zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowania, które zostało zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić pirydalil.

(6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2013) 11(6), 3240. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających pirydalil. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną pirydalil określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające pirydalil jako substancję czynną w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego pirydalil jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego pirydalil jako jedyną substancję czynną w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego pirydalil jako jedną z kilku substancji czynnych w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 4***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Pirydalil Nr CAS 179101-81-6 Nr CIPAC 792	Eter 2,6-dichloro-4-(3,3-dichloroal- liloksy)fenylo 3-[5-(trifluoromety- lo)-2-pirydyloksy]propylowy	≥ 910 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w szklarniach o stałej strukturze. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pirydalilu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: a) ryzyko dla pracowników po ponownym wejściu na obszar objęty działaniem środka; b) ryzyko dla wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; c) ryzyko dla ptaków, ssaków i organizmów wodnych. W warunkach zezwolenia uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: 1) informacji toksykologicznych i ekotoksykologicznych w odniesieniu do znaczenia zanieczyszczeń 4, 13, 16, 22 i 23; 2) znaczenia metabolitu HTFP oraz oceny ryzyka dla wód podziemnych, odnoszącej się do tego metabolitu, dotyczącej wszystkich zastosowań na uprawach w szklarniach; 3) ryzyka dla bezkręgowców wodnych. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi istotne informacje w odniesieniu do pkt 1 do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz informacje dotyczące pkt 2 i 3 do dnia 30 czerwca 2016 r. Wnioskodawca przedstawia Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi program monitoringu mający na celu ocenę możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych przez metabolit HTFP w strefach podatnych na zagrożenia do dnia 30 czerwca 2016 r. Wyniki programu monitoringu przedkłada się do dnia 30 czerwca 2018 r. w formie sprawozdania z monitoringu państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy, Komisji oraz Urzędowi.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„64	Pirydalil Nr CAS 179101-81-6 Nr CIPAC 792	Eter 2,6-dichloro-4-(3,3-dichloroallilo- ksy)fenylo 3-[5- (trifluorometylo)-2-pirydyloksy]propy- lowy	≥ 910 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w szklarniach o stałej strukturze. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pirydalilu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: a) ryzyko dla pracowników po ponownym wejściu na obszar objęty działaniem środka; b) ryzyko dla wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; c) ryzyko dla ptaków, ssaków i organizmów wodnych. W warunkach zezwolenia uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: 1) informacji toksykologicznych i ekotoksykologicznych w odniesieniu do znaczenia zanieczyszczeń 4, 13, 16, 22 i 23; 2) znaczenia metabolitu HTFP oraz oceny ryzyka dla wód podziemnych odnoszącej się do tego metabolitu, dotyczącej wszystkich zastosowań na uprawach w szklarniach; 3) ryzyka dla bezkręgowców wodnych.

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
						Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi istotne informacje w odniesieniu do pkt 1 do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz informacje dotyczące pkt 2 i 3 do dnia 30 czerwca 2016 r. Wnioskodawca przedstawia Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi program monitoringu mający na celu ocenę możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych przez metabolit HTEP w strefach podatnych na zagrożenia do dnia 30 czerwca 2016 r. Wyniki programu monitoringu przedkłada się do dnia 30 czerwca 2018 r. w formie sprawozdania z monitoringu państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy, Komisji oraz Urzędowi.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 144/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej walifenalat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku walifenalatu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2006/586/WE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 2 września 2005 r. Węgry otrzymały wniosek od przedsiębiorstwa Isagro S.p.A. ⁽⁴⁾ w sprawie włączenia substancji czynnej walifenalat do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2006/586/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę

został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 19 lutego 2008 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny. Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 188/2011 ⁽⁵⁾ w dniu 18 lipca 2011 r. od wnioskodawcy zażądano dodatkowych informacji. Ocenę dodatkowych danych dokonaną przez Węgry przedłożono w formie zaktualizowanego projektu sprawozdania z oceny w kwietniu 2012 r.

- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 31 maja 2013 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej walifenalat ⁽⁶⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 13 grudnia 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego walifenalatu.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające walifenalat zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić walifenalat.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2006/586/WE z dnia 25 sierpnia 2006 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia chromafenozydu, halo-sulfuronu, tembotrionu, walifenalu i wirusa żółtej mozaiki kukurzy (szczep niezłośliwy) do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 31).

⁽⁴⁾ W dniu 17 czerwca 2013 r. przedsiębiorstwo Isagro S.p.A. poinformowało Komisję, że prawo własności substancji czynnej przeniesiono na przedsiębiorstwo Belchim Crop Protection SA/NV.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy (Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 51).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA (2013); 11(6):3253. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających walifenalat. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. Na zasadzie odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną walifenalat określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające walifenalat jako substancję czynną w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego walifenalat jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego walifenalat jako jedyną substancję czynną w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego walifenalat jako jedną z kilku substancji czynnych w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 4***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Walifenalat Nr CAS 283159-90-0 Nr CIPAC 857	N-(izopropoksykarbonylo)-L-walilo-(3RS)-3-(4-chlorofenylo)-β-alaninian metylu	≥ 980 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego walifenalatu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla organizmów wodnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych metabolitem S5. Powiadamiający przedkłada odpowiednie informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 czerwca 2016 r.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„70	Walifenalat Nr CAS 283159-90-0 Nr CIPAC 857	N-(izopropoksykarbonylo)-L-walilo-(3RS)-3-(4-chlorofenylo)-β-alaninian metylu	≥ 980 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego walifenalatu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla organizmów wodnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych metabolitem S5. Powiadamiający przedkłada odpowiednie informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 czerwca 2016 r.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 145/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej tienkarbazon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku tienkarbazonu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2008/566/WE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 13 kwietnia 2007 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa Bayer CropScience AG wniosek o włączenie substancji czynnej tienkarbazon do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2008/566/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 17 grudnia 2008 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny. Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr

188/2011 ⁽⁴⁾ w dniu 7 lipca 2011 r. od wnioskodawcy zażądano dodatkowych informacji. Ocena dodatkowych danych przez Zjednoczone Królestwo przedłożono w formie zaktualizowanego projektu sprawozdania z oceny w kwietniu 2012 r.

- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 17 czerwca 2013 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej tienkarbazon ⁽⁵⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 13 grudnia 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego tienkarbazonu.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające tienkarbazon zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić tienkarbazon.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2008/566/WE z dnia 1 lipca 2008 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia fosforowodoru i tienkarbazonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 181 z 10.7.2008, s. 52).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy (Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(7):3270. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających tienkarbazon. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmniejszyć, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. Na zasadzie odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną tienkarbazon określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tienkarbazon jako substancję czynną w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1–4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego tienkarbazon jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego tienkarbazon jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego tienkarbazon jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 4***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Tienkarbazon Nr CAS 317815-83-1 Nr CIPAC 797	4-[(4,5-dihydro-3-metoksy-4-metylo-5-okso-1 <i>H</i> -1,2,4-triazolo-1-yl)karbonylosulfamilo]-5-metylotiofeno-3-karboksylan metylu	≥ 950 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego tienkarbazonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: a) ryzyko dla wód podziemnych podczas stosowania substancji w regionach o niestabilnych warunkach geograficznych lub klimatycznych; b) ryzyko dla organizmów wodnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące prawdopodobieństwa przenoszenia tienkarbazonu w powietrzu na dalekie odległości i związanego z tym wpływu na środowisko naturalne. Te informacje potwierdzające obejmują wyniki programu monitoringu w celu oceny prawdopodobieństwa przenoszenia tienkarbazonu w powietrzu na dalekie odległości i związanego z tym wpływu na środowisko naturalne. Wnioskodawca przedkłada ten program monitoringu Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 czerwca 2016 r., zaś wyniki w formie sprawozdania z monitoringu – do dnia 30 czerwca 2018 r.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„71	Tienkarbazon Nr CAS 317815-83-1 Nr CIPAC 797	4-[(4,5-dihydro-3-metoksy-4-metylo-5-okso-1 <i>H</i> -1,2,4-triazolo-1-yl)karbonylosulfamoylo]-5-metylotiofeno-3-karboksylan metylu	≥ 950 g/kg	1 lipca 2014 r.	30 czerwca 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego tienkarbazonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 13 grudnia 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: a) ryzyko dla wód podziemnych podczas stosowania substancji w regionach o niestabilnych warunkach geograficznych lub klimatycznych; b) ryzyko dla organizmów wodnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące prawdopodobieństwa przenoszenia tienkarbazonu w powietrzu na dalekie odległości i związanego z tym wpływu na środowisko naturalne. Te informacje potwierdzające obejmują wyniki programu monitoringu w celu oceny prawdopodobieństwa przenoszenia tienkarbazonu w powietrzu na dalekie odległości i związanego z tym wpływu na środowisko naturalne. Wnioskodawca przedkłada ten program monitoringu Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 30 czerwca 2016 r., zaś wyniki w formie sprawozdania z monitoringu – do dnia 30 czerwca 2018 r.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 146/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	107,2
	MA	59,8
	TN	63,9
	TR	111,3
	ZZ	85,6
0707 00 05	EG	182,1
	JO	206,0
	MA	168,6
	TR	153,3
	ZZ	177,5
0709 91 00	EG	97,7
	ZZ	97,7
0709 93 10	MA	38,2
	TR	145,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	44,0
	IL	67,6
	MA	55,0
	TN	52,5
	TR	73,3
	ZZ	58,5
0805 20 10	IL	122,3
	MA	81,6
	ZZ	102,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	121,1
	JM	112,4
	KR	142,4
	MA	127,8
	TR	76,1
	ZZ	116,0
0805 50 10	AL	39,1
	MA	71,7
	TR	60,9
	ZZ	57,2
0808 10 80	CN	95,7
	MK	30,8
	US	168,8
	ZZ	98,4
0808 30 90	AR	193,7
	CL	174,0
	CN	71,8
	TR	122,2
	US	128,6
	ZA	97,9
	ZZ	131,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 147/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****ustalające należności celne przywózowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lutego 2014 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywózowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywózową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywózowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywózowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywózowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywózowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywózowe na okres od dnia 16 lutego 2014 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 lutego 2014 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywózowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 lutego 2014 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:
— 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

31.1.2014-14.2.2014

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	186,59	127,85	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	269,23	259,23	239,23
Premia za Zatokę	126,47	26,28	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 17,35 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: — EUR/t

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 lutego 2014 r.

dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych zawierających miedź przeznaczonych do podstawowych zastosowań

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 718)

(Jedynie teksty w języku angielskim, hiszpańskim, niderlandzkim i polskim są autentyczne)

(2014/85/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów biobójczych ⁽²⁾ miedź została zgłoszona do zastosowań m.in. w produktach typu 2, 5 i 11 zdefiniowanych w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽³⁾.
- (2) W stosownych terminach nie złożono pełnej dokumentacji na poparcie włączenia miedzi do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Zgodnie z decyzją Komisji 2012/78/UE z dnia 9 lutego 2012 r. dotyczącą niewłączania niektórych substancji do załącznika I, IA ani IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽⁴⁾ w związku z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007, od dnia 1 lutego 2013 r. miedź nie może już być wprowadzana do obrotu do zastosowań w produktach typu 2, 5 lub 11.
- (3) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Niderlandy i Polska złożyły Komisji osobne wnioski o dopuszczenie zezwo-

lenia na wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych zawierających miedź dla zastosowań, dla których w załączniku do niniejszej decyzji zaznaczono „Tak”.

- (4) Komisja udostępniła wnioski publicznie, wykorzystując do tego środki elektroniczne. Otrzymano uwagi, które zostały podane do publicznej wiadomości.
- (5) Z wniosków wynika, że przenoszenie bakterii Legionella zostało powiązane w szczególności z użyciem wody takiej jak woda pitna, woda do kąpieli, woda do pryszniców i woda w chłodniach kominowych. Ponadto wynika z nich, że narażenie na bakterie Legionella może być śmiertelne, w szczególności w odniesieniu do grup szczególnie zagrożonych, takich jak pacjenci szpitali. Według wniosków wybór odpowiedniego systemu kontroli bakterii Legionella jest złożony i zależy od wielu czynników, takich jak projekt systemu, wiek, złożoność i skład chemiczny wody.
- (6) Ponadto z niektórych wniosków wynika, że produkty biobójcze zawierające miedź są stosowane w celu zapobiegania namnażaniu się organizmów w głównych wlotach wody do morskich platform wydobywczych ropy naftowej i gazu, gdzie ich zastosowanie jest niezbędne, aby uniknąć blokowania wlotu wody wykorzystywanej między innymi do celów przetwarzania, produkcji wody pitnej i wody do kąpieli oraz gaszenia pożarów, ponieważ zablokowanie wlotu może mieć bardzo niekorzystny wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo pracowników platformy.
- (7) Niektóre uwagi otrzymane w trakcie konsultacji społecznych wskazywały na istnienie alternatywnych metod dezynfekcji wody. Jednakże państwa członkowskie, które przedłożyły wnioski, stwierdziły, że na ich terytoriach konieczne jest posiadanie odpowiedniego zestawu alternatywnych środków wykonalnych pod względem technicznym i gospodarczym w celu kontrolowania bakterii Legionella oraz, w stosownych przypadkach, w celu zmniejszenia ryzyka blokowania głównych wlotów wody w instalacjach morskich. Zostało to potwierdzone w niektórych odpowiedziach na konsultacje społeczne udzielonych przez użytkowników przedmiotowych produktów (np. przez szpitale).

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 8.9.2000, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2012, s. 48.

- (8) Wydaje się zatem prawdopodobne, że niewydanie zezwolenia na zastosowanie w celu kontroli bakterii Legionella lub, w stosownych przypadkach, w celu zapobiegania namnażaniu się organizmów we wlotach wody do morskich platform wydobywczych ropy naftowej i gazu stanowiłoby obecnie w tych państwach członkowskich poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego. Obecnie jest zatem konieczne udzielenie odstępstwa dla zastosowań podstawowych, którego dotyczy wniosek.
- (9) Jednak jeżeli kompletny wniosek o zatwierdzenie zastosowania miedzi w odnośnych typach produktów nie zostanie złożony bezzwłocznie, użytkownicy produktów biobójczych zawierających miedź powinni wdrożyć alternatywne metody kontroli bakterii Legionella lub zapobiegania namnażaniu się organizmów. Właściwe jest zatem wprowadzenie wymogu, by w takim przypadku użytkownicy w tych państwach członkowskich zostali aktywnie poinformowani w odpowiednim czasie, aby umożliwić im zapewnienie, że te alternatywne metody są skuteczne, zanim produkty biobójcze zawierające miedź będą musiały zostać wycofane z obrotu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Niemcy i Polska mogą zezwolić na wprowadzenie do obrotu produktów biobójczych zawierających miedź (nr WE 231-159-6; nr CAS 7440-50-8) dla zastosowań określonych w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Jeżeli dokumentacja dotycząca zezwolenia na zastosowanie miedzi w typach produktów, do których odnoszą się te zastosowania, zostanie złożona i zatwierdzona jako kompletna przez oceniające państwo członkowskie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r., Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Niemcy i Polska mogą w dalszym ciągu zezwalać na przedmiotowe wprowadzanie do obrotu do momentu upływu terminów określonych w art. 89 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w przypadkach, gdy substancja została lub nie została zatwierdzona.

3. W przypadkach innych niż określone w ust. 2 Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Niemcy i Polska mogą w dalszym ciągu zezwalać na przedmiotowe wprowadzanie do obrotu do dnia 31 grudnia 2017 r., pod warunkiem że te państwa członkowskie zapewnią, od dnia 1 stycznia 2015 r., aby użytkownicy zostali aktywnie poinformowani o niezwłocznej konieczności skutecznego wdrożenia alternatywnych metod dotyczących odpowiednich zastosowań.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii, Królestwa Niemiec, Rzeczypospolitej Polskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Zastosowania, na które państwa członkowskie wymienione poniżej mogą zezwolić, z zastrzeżeniem zgodności z warunkami art. 1

	Zjednoczone Królestwo	Hiszpania	Niemcy	Polska
Typ produktu 2: do kontroli bakterii Legionella w wodzie do wykorzystania przez ludzi, takiej jak woda do kąpieli i pryszniców	Tak	Tak		Tak
Typ produktu 5: do kontroli bakterii Legionella w wodzie pitnej	Tak	Tak	Tak	
Typ produktu 11: do kontroli bakterii Legionella w chłodniach kominowych		Tak	Tak	Tak
Typ produktu 11: do zapobiegania namnażaniu się organizmów we wlotach wody do morskich platform wydobywczych ropy naftowej i gazu			Tak	

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 lutego 2014 r.

zmieniająca decyzję 93/195/EWG w odniesieniu do warunków dotyczących zdrowia zwierząt przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w wyścigach, zawodach i wydarzeniach kulturalnych po ich wywozie czasowym do Meksyku i zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Meksyku w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 692)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/86/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4 oraz zdanie wprowadzające w art. 19, jak również art. 19 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2009/156/WE ustanowiono warunki zdrowotne zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. Zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) jednym z warunków udzielenia zezwolenia na przywóz zwierząt z rodziny koniowatych do Unii jest, by dane państwo trzecie od dwóch lat było wolne od wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni.
- (2) W decyzji Komisji 93/195/EWG ⁽³⁾ zawarto wzory świadectw zdrowia przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych.
- (3) W decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽⁴⁾ ustalono wykaz państw trzecich lub, w przypadku państw stosujących regionalizację, ich części, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków. Wykaz ten zamieszczono w załączniku I do wspomnianej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 93/195/EWG z dnia 2 lutego 1993 r. sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

- (4) W decyzji wykonawczej Komisji 2013/167/UE ⁽⁵⁾ zmieniającej wykaz zawarty w załączniku I do decyzji 2004/211/WE przewiduje się, że obecnie nie zezwala się na odprawę czasową zarejestrowanych koni, ponowny przywóz zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych, po wywozie czasowym, przywóz zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do hodowli i produkcji oraz przywóz nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Meksyku.

- (5) Komisja otrzymała ocenę ryzyka przeprowadzoną przez francuskie właściwe organy, dotyczącą powrotnego wwozu koni przeznaczonych do wywozu czasowego do miasta Meksyk (Meksyk). Ocena ta zawiera szczególne dane dotyczące środków bezpieczeństwa biologicznego stosowanych przez cyrk *Théâtre équestre Zingaro* w celu ochrony statusu zdrowotnego należących do niego koni podczas ich pobytu w mieście Meksyk oraz dane dotyczące środków kwarantanny nałożonych przez francuskie właściwe organy w odniesieniu do tych koni po ich powrocie.

- (6) Uwzględniając stopień nadzoru weterynaryjnego, uzgodnione rutynowe kontrole stanu zdrowia oraz oddzielenie od zwierząt z rodziny koniowatych o niższym statusie zdrowotnym, możliwe jest ustanowienie szczególnych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych, odnoszących się do powrotnego wwozu wspomnianych koni po wywozie czasowym na okres krótszy niż 90 dni, dokonanych w celu uczestnictwa w konkretnych wydarzeniach kulturalnych w zakresie jeździectwa odbywających się w mieście Meksyk.

- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 93/195/EWG.

- (8) Jako że środki przewidziane w niniejszej decyzji ograniczają się do jednego, wysoko położonego regionu i do okresu zimowego, który jest suchy i umiarkowany i który odznacza się zmniejszonym ryzykiem wektorowej transmisji pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej lub określonych podtypów wenezuelskiego zapalenia mózgu

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/167/UE z dnia 3 kwietnia 2013 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Meksyku w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 19).

i rdzenia koni, należy zezwolić na powrotny wwóz zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w wyścigach, zawodach i wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym na okres krótszy niż 90 dni do Regionu Stołecznego Meksyku, w którym to regionie przez okres dłuższy niż 2 lata nie odnotowano przypadku wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni.

- (9) Należy zatem zmienić wpis dotyczący tego państwa trzeciego w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/211/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 93/195/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— brały udział w konkretnych wydarzeniach kulturalnych w Regionie Stołecznym Meksyku oraz spełniają wymogi określone w świadectwie zdrowia sporządzonym zgodnie ze wzorem świadectwa zdrowia ustanowionym w załączniku X do niniejszej decyzji.”;

- 2) dodaje się nowy załącznik X zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK X

ŚWIADECTWO ZDROWIA

przy powrotnym wwozie do Unii zarejestrowanych koni po wywozie czasowym do Meksyku na okres krótszy niż 90 dni w celu uczestnictwa w konkretnych wydarzeniach kulturalnych w Regionie Stołecznym Meksyku

Świadectwo nr:

Konkretnie wydarzenie:

Występy cyrku *Théâtre équestre Zingaro* w Regionie Stołecznym Meksyku w Meksyku w 2014 r.

Państwo trzecie wysyłki: Meksyk

Odpowiedzialne ministerstwo: (wpisać nazwę ministerstwa)

I. Identyfikacja konia

a) Numer dokumentu identyfikacyjnego:

b) Zatwierdzony przez:
(nazwa właściwego organu)

II. Pochodzenie konia

Koń jest wysyłany z:
(miejsce wysyłki)

do:
(miejsce przeznaczenia)

drogą lotniczą:
(numer lotu)

Nazwa i adres wysyłającego:

Nazwa i adres odbiorcy:

III. Informacje zdrowotne

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że określony wyżej koń spełnia następujące wymagania:

- a) pochodzi z państwa, w którym następujące choroby podlegają obowiązkowi zgłoszenia: afrykański pomór koni, zaraza stadnicza, nosaciczna, wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkie rodzaje, łącznie z wenezuelskim zapaleniem mózgu i rdzenia koni), niedokrwistość zakaźna koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, wścieklizna i węglik;
- b) został dzisiaj zbadany i nie wykazuje klinicznych objawów choroby ⁽¹⁾;
- c) nie jest przeznaczony do uboju w ramach krajowego programu zwalczania chorób zakaźnych lub zaraźliwych;
- d) od wwozu do państwa wysyłki przebywał w gospodarstwach podlegających nadzorowi weterynaryjnemu mającemu siedzibę w tym państwie lub, w przypadku oficjalnej regionalizacji zgodnie z przepisami Unii, w części terytorium państwa trzeciego zgodnie z wykazem zawartym w załączniku I do decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽²⁾ i był trzymany w osobnych stajniach bez styczności ze zwierzętami z rodziny koniowatych o niższym statusie zdrowotnym;
- e) pochodzi z terytorium lub, w przypadku oficjalnej regionalizacji zgodnie z przepisami Unii, z części terytorium państwa trzeciego, w którym:
 - (i) przez ostatnie dwa lata nie wystąpiło wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni;
 - (ii) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie wystąpiła zaraza stadnicza koni;
 - (iii) w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie wystąpiła nosaciczna;
- f) nie pochodzi z terytorium lub części terytorium państwa trzeciego uznanego, zgodnie z przepisami Unii, za terytorium, na którym występuje afrykański pomór koni;
- g) nie pochodzi z gospodarstwa, które było objęte zakazem umotywowanym względami zdrowia zwierząt, ani też nie miał kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych pochodzącymi z gospodarstwa, które było objęte zakazem umotywowanym względami zdrowia zwierząt ustanawiającym następujące warunki:

- (i) jeśli z gospodarstwa nie usunięto wszystkich zwierząt z gatunków podatnych na jedną lub więcej chorób określonych poniżej, zakaz obowiązywał przez:
- sześć miesięcy w przypadku wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, poczynając od daty uboju zwierząt z rodziny koniowatych dotkniętych tą chorobą lub usunięcia ich z terenu gospodarstwa,
 - okres konieczny do przeprowadzenia z trzymiesięcznym odstępem dwóch testów Cogginsa, z wynikiem ujemnym, na próbkach pobranych od zwierząt pozostałych po poddaniu zakażonych zwierząt ubojowi – w przypadku niedokrwiistości zakaźnej koni,
 - jeden miesiąc, licząc od ostatniego odnotowanego przypadku – w przypadku wścieklizny,
 - 15 dni od ostatnio notowanego przypadku – w przypadku wąglika;
- (ii) jeśli wszystkie zwierzęta z gatunków podatnych na chorobę zostały poddane ubojowi albo usunięte z terenu gospodarstwa, okres zakazu wynosi 30 dni (lub 15 dni w przypadku wąglika), poczynawszy od dnia, w którym teren gospodarstwa został oczyszczony i zdezynfekowany po zniszczeniu lub usunięciu zwierząt;
- h) pochodzi z gospodarstwa:
- (i) które nie było objęte zakazem związanym z wystąpieniem pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, a zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych pochodzącymi z gospodarstwa objętego takim zakazem w ciągu ostatnich sześciu miesięcy ⁽³⁾; albo
- (ii) które było wolne od pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej w okresie 30 dni przed wysyłką i w którym zwierzę było chronione przez okres 30 dni przed wysyłką przed owadami-wektorami oraz w którym zwierzę poddano jednemu z następujących badań zdrowia przeprowadzonemu na próbce krwi pobranej nie wcześniej niż 21 dni po rozpoczęciu okresu ochrony przed owadami-wektorami:
- test neutralizacji wirusa, z wynikiem ujemnym, przy rozcieńczeniu surowicy 1 do 12 ⁽²⁾,
 - test serologiczny przeprowadzony i wykazujący wynik ujemny zgodnie z rozdziałem 2.1.19, pkt B(2) Podręcznika Testów Diagnostycznych i Szczepionek dla Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) ⁽³⁾;
- i) według posiadanych przeze mnie informacji, zwierzę nie miało kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych, które były dotknięte chorobą zakaźną lub zaraźliwą w okresie 15 dni przed wydaniem niniejszego oświadczenia.

IV. Informacje na temat pobytu i kwarantanny:

- a) Koń został wprowadzony na terytorium Meksyku w dniu (wstawić datę).
- b) Koń przybył do państwa wysyłki z państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
- c) O ile można stwierdzić, koń nie przebywał nieprzerwanie poza Unią Europejską przez okres 90 dni lub dłuższy, obejmujący datę planowanego powrotu zgodnie z niniejszym świadectwem, i nie przebywał poza państwem, o którym mowa w lit. a) powyżej.

V. Koń będzie transportowany pojazdem uprzednio oczyszczonym i zdezynfekowanym przy użyciu środka dezynfekcyjnego oficjalnie dopuszczonego w państwie wysyłki oraz tak skonstruowanym, aby odchody, ściółka ani pasza nie mogły wydostać się na zewnątrz podczas transportu.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni i do dnia 15 kwietnia 2014 r.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii ⁽¹⁾

Imię i nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko

⁽¹⁾ Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru druku.

⁽¹⁾ Świadectwo musi być wystawione w dniu załadunku zwierzęcia w celu wysyłki do Unii Europejskiej lub w ostatnim dniu roboczym przed załadunkiem.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić."

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wpis dotyczący Meksyku otrzymuje brzmienie:

„MX	Meksyk	MX-0	Cały kraj	D	—	—	—	—	—	—	—	—	
		MX-1	Region Stołeczny Meksyku	D	—	X	—	—	—	—	—	—	Ważne do dnia 15 kwietnia 2014 r.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 lutego 2014 r.

w odniesieniu do środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się w Unii *Xylella fastidiosa* (Well i Raju)

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 726)

(2014/87/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) *Xylella fastidiosa* (Well i Raju) (zwana dalej „wymienionym organizmem”) została wymieniona w wykazie w części A sekcja I w załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE jako organizm szkodliwy, którego występowania nie stwierdzono dotychczas w Unii i którego wprowadzanie i rozprzestrzenianie jest zakazane we wszystkich państwach członkowskich.

(2) W dniu 21 października 2013 r. Włochy poinformowały pozostałe państwa członkowskie i Komisję o obecności wymienionego organizmu na swoim terytorium, na dwóch oddzielnych obszarach prowincji Lecce, w regionie Apulii. Następnie w tej samej prowincji stwierdzono dwa kolejne, oddzielne przypadki obecności. Obecność wymienionego organizmu potwierdzono w odniesieniu do kilku gatunków roślin, w tym *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *Nerium oleander* L. i *Quercus* sp. L., u których wystąpiły symptomy w postaci brązowienia liści i szybkiego zamierania. Jest to pierwszy przypadek potwierdzenia obecności wymienionego organizmu na terytorium Unii. Nie zakończono jeszcze kontroli jego obecności u kilku innych gatunków roślin. W Apulii trwa identyfikacja wektora wymienionego organizmu.

(3) W dniu 29 października 2013 r. w regionie Apulii zastosowano środki zaradcze w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się i zwalczania wymienionego organizmu ⁽²⁾ zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE.

(4) Włochy poinformowały, że w wyniku przeprowadzonych przez nie inspekcji nie stwierdzono obecności wymienionego organizmu w sąsiednich prowincjach Brindisi i Taranto.

(5) W dniu 25 listopada 2013 r. w odpowiedzi na prośbę Komisji Europejskiej Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) przyjął oświadczenie ⁽³⁾, w którym zawarto następujące wnioski. Wymieniony organizm prawdopodobnie posiada dużą liczbę roślin żywicielskich, w tym wiele powszechnych w Europie roślin uprawnych oraz roślinność spontaniczną.

(6) Główną drogą wprowadzenia wymienionego organizmu jest przemieszczanie roślin przeznaczonych do sadzenia, z wyłączeniem nasion. Obawy budzi również droga wektorów zakażenia wymienionego organizmu przenoszonych w przesyłkach roślin. Owoce i drewno są mniejszymi drogami o nieznacznym prawdopodobieństwie wprowadzenia. Nasiona, kwiaty cięte i liście ozdobne są mniejszymi drogami o małym prawdopodobieństwie wprowadzenia. Przemieszczanie zakażonych roślin przeznaczonych do sadzenia stanowi najskuteczniejszy sposób rozprzestrzeniania się wymienionego organizmu na duże odległości.

(7) Ze względu na charakter wymienionego organizmu jego szybkie i szerokie rozprzestrzenianie się jest prawdopodobne. Aby dopilnować, by wymieniony organizm nie rozprzestrzenił się na pozostałą część Unii, należy bezzwłocznie podjąć działania. Do czasu uzyskania dokładniejszych informacji dotyczących żywicieli, wektorów, dróg zakażenia i możliwości ograniczenia ryzyka należy zakazać przemieszczania roślin poza obszary, na których potencjalnie znajdują się zakażone rośliny.

(8) Z uwagi na miejsca występowania wymienionego organizmu, szczególną sytuację geograficzną administracyjnej prowincji Lecce oraz niepewność dotyczącą kryteriów demarkacji zakaz należy wprowadzić w całej prowincji, aby móc go zastosować szybko i skutecznie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Deliberazione della Giunta Regionale, Regione Puglia, N.2023 del 29.10.2013 (Misure di emergenza per la prevenzione, il controllo e la eradicazione del batterio da quarantena *Xylella fastidiosa* associato al „Complesso del disseccamento rapido dell'olivo”).

⁽³⁾ Oświadczenie EFSA dotyczące roślin żywicielskich, dróg wprowadzenia i rozprzestrzeniania oraz możliwości ograniczenia ryzyka w odniesieniu do *Xylella fastidiosa* Wells et al. Dziennik EFSA 2013; 11(11):3468, 50 s. doi:10.2903/j.efsa.2013.3468.

- (9) Zakaz powinien dotyczyć roślin przeznaczonych do sadzenia innych niż nasiona, gdyż rośliny takie są główną drogą rozprzestrzeniania się wymienionego organizmu. W wyniku szeroko zakrojonego pobierania próbek i prowadzenia badań w prowincji Lecce stwierdzono jednak, że rośliny przeznaczone do sadzenia należące do określonych rodzajów i gatunków, pochodzące z części prowincji Lecce, na których wystąpiło zakażenie, nie są zakażone wymienionym organizmem. W świetle powyższych dowodów zakaz nie powinien dotyczyć partii roślin przeznaczonych do sadzenia należących do rodzajów i gatunków, od których pobrano próbki i które poddano badaniom pod kątem obecności wymienionego organizmu. Ponadto zakaz ten nie powinien również dotyczyć roślin przeznaczonych do sadzenia, które uprawiano w miejscach posiadających pełną fizyczną ochronę przed wprowadzeniem wymienionego organizmu i które należą do rodzajów i gatunków podlegających systemowi certyfikacji, zgodnie z którym muszą zostać poddane urzędowemu badaniu pod kątem wymienionego organizmu i zostać uznane za wolne od tego organizmu.
- (10) Ze względu na ograniczoną liczbę informacji dotyczących ewentualnej obecności wymienionego organizmu w pozostałej części Unii państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne badania dotyczące obecności tego organizmu na swoich terytoriach. Ze względu na dużą liczbę potencjalnych roślin żywicielskich badania te należy dostosować do specyfiki każdego obszaru, rośliny żywicielskiej i produktów roślinnych, a także charakterystyki potencjalnych wektorów.
- (11) Aby zebrać jak najwięcej informacji na temat wymienionego organizmu i jego obecności, państwa członkowskie powinny zapewnić przekazywanie im stosownych informacji.
- (12) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie poinformować Komisję o środkach, które wprowadziły w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją, aby uzyskać rzetelny ogląd sytuacji w zakresie jej wdrażania.
- (13) Wspomniane środki należy poddać przeglądowi najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2014 r., aby uwzględnić dokładniejsze informacje naukowe i techniczne, które staną się dostępne, oraz wyniki trwających inspekcji i badań prowadzonych przez włoskie organy.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przemieszczanie roślin przeznaczonych do sadzenia

Zakazuje się przemieszczania roślin przeznaczonych do sadzenia poza prowincję Lecce, region Apulii, Włochy.

Zakaz ten nie stosuje się do:

- a) nasion;
- b) partii roślin przeznaczonych do sadzenia należących do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I, od których pobrano próbki i które zbadano pod kątem obecności *Xylella fastidiosa* (Well i Raju) (zwanej dalej „wymienionym organizmem”) i uznano za wolne od tego organizmu;
- c) roślin przeznaczonych do sadzenia należących do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku II, które uprawiano w miejscach posiadających pełną fizyczną ochronę przed wprowadzeniem wymienionego organizmu i które uzyskały urzędowy certyfikat w ramach systemu certyfikacji, zgodnie z którym muszą zostać poddane urzędowemu badaniu pod kątem wymienionego organizmu i uznane za wolne od tego organizmu.

Artykuł 2

Badania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne urzędowe badania pod kątem obecności wymienionego organizmu na roślinach i produktach roślinnych na swoim terytorium. Badania te są przeprowadzane, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem biologii, warunków wzrostu i okresów wzrostu roślin poddanych badaniu, warunków klimatycznych, biologii wymienionego organizmu i charakterystyki potencjalnych wektorów.

2. Wyniki badań, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Komisji i pozostałym państwom członkowskim do dnia 31 października każdego roku i obejmują okres jednego roku upływający w dniu 30 września tego samego roku. Wyniki pierwszego badania zostają przekazane do dnia 31 października 2014 r. i obejmują okres od dnia 1 lutego 2014 r. do dnia 30 września 2014 r.

Artykuł 3

Powiadomienie o obecności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba, która stwierdzi obecność wymienionego organizmu lub będzie miała powody, by podejrzewać taką obecność, powiadomiła właściwy organ w terminie dziesięciu dni kalendarzowych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoba, o której mowa w ust. 1, przekazała właściwemu organowi będące w jej posiadaniu informacje dotyczące obecności wymienionego organizmu, jeżeli wspomniany właściwy organ o to wystąpi.

Artykuł 4

Zgodność z przepisami

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o środkach wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Przegląd

Niniejsza decyzja zostaje poddana przeglądowi do dnia 30 kwietnia 2014 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz rodzajów i gatunków, o których mowa w art. 1 akapit drugi lit. b)

Abelia R. Br.

Acacia dealbata Link

Acca sellowiana (O. Berg) Burret

Arbutus unedo L.

Begonia L.

Boronia crenulata Sm.

Brachychiton discolor F. Muell.

Buxus sempervirens L.

Callistemon citrinus (Curtis) Skeels

Camellia L.

Ceratonia siliqua L.

Cercis siliquastrum L.

Chamelaucium uncinatum Schauer

Cinnamomum camphora (L.) J.Presl.

Citrus L.

Crataegus Tourn. ex L.

Cyclamen L.

Diosma L.

Eriobotrya japonica (Thunb.) Lindl.

Euphorbia pulcherrima Willd. ex Klotzsch

Ficus L.

Grevillea R.Br. ex Knight

Ilex aquifolium L.

Jasminum L.

Laurus nobilis L.

Lavandula angustifolia Mill.

Ligustrum vulgare L.

Magnolia grandiflora L.

Mandevilla sanderi (Hemsl.) Woodson

Metrosideros Banks ex Gaertn.

Morus alba L.

Myrtus communis L.

Nandina domestica Thunb.

Polygala myrtifolia L.

Punica granatum L.

Rosa L.

Salvia officinalis L.

Schinus molle L.

Trachelospermum jasminoides (Lindl.) Lem.

Viburnum tinus L.

Viola L.

Vitis L.

Weigela florida (Bunge) A. DC.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz rodzajów i gatunków, o których mowa w art. 1 akapit drugi lit. c)

Apium graveolens L.

Brassica L.

Capsicum annuum L.

Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. & Nakai

Cucumis melo L.

Cucurbita pepo L.

Foeniculum vulgare Mill.

Lactuca L.

Petroselinum Hill

Solanum lycopersicum L.

Solanum melongena L.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 13 lutego 2014 r.****tymczasowo zawieszająca przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”)***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 794)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2014/88/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności, a w szczególności bezpieczeństwa żywności, na poziomie unijnym i krajowym. W rozporządzeniu tym przewidziano wprowadzenie środków nadzwyczajnych, które mają być zastosowane przez Komisję, w przypadku gdy istnieją dowody na to, że żywność przywożona z państwa trzeciego może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi.
- (2) Od października 2011 r. w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach wydano 142 powiadomienia ze względu na obecność wielu chorobotwórczych szczepów salmonelli w środkach spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego („pieprz żuwny”, powszechnie znanego jako „betel”) lub składających się z nich, które pochodzą lub są wysyłane z Bangladeszu.
- (3) Bangladesz poinformował Komisję, że w oczekiwaniu na wprowadzenie programu dotyczącego wywozu liści pieprzu betelowego wolnych od określonych czynników chorobotwórczych – od listopada 2012 r. obowiązuje zakaz wywozu wszystkich liści pieprzu betelowego.
- (4) W dniach 30 stycznia – 7 lutego 2013 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Konsumentów Komisji przeprowadziło audyt w Bangladeszu w celu oceny systemu kontroli urzędowych dotyczących wywozu roślin do Unii. Stwierdzono, że program dotyczący wywozu liści pieprzu betelowego wolnych od określonych czynników chorobotwórczych jest nadal w fazie opracowywania. W ramach audytu stwierdzono, że na wszystkich etapach systemu wywozu, w szczególności na etapie kontroli przed wywozem,

występują niedociągnięcia. Kontrole przed wywozem są konieczne, aby zapewnić wywóz do Unii jedynie liści pieprzu betelowego spełniających wymogi tego programu.

- (5) Mimo środków wprowadzonych przez Bangladesz i działań podejmowanych przez to państwo w stosunku do eksporterów, którzy nie spełniają warunków, liście pieprzu betelowego są nadal wywożone do Unii z Bangladeszu, a w ramach systemu wczesnego ostrzegania wciąż pojawia się duża liczba powiadomień.
- (6) Ten wysoki poziom skażenia stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi. Należy zatem zawiesić przywóz z tego państwa trzeciego do Unii środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich, do czasu otrzymania od tego państwa wystarczających gwarancji.
- (7) Aby zapewnić czas niezbędny dla Bangladeszu na przedstawienie informacji zwrotnych oraz rozważenie właściwych środków zarządzania ryzykiem, tymczasowe zawieszenie przywozu liści pieprzu betelowego powinno obowiązywać co najmniej do dnia 31 lipca 2014 r.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszą decyzję stosuje się do wszystkich środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego („pieprz żuwny”) lub składających się z nich, w tym objętych kodami CN 1404 90 00, pochodzących lub wysyłanych z Bangladeszu.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zakazują przywozu do Unii środków spożywczych, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

Wszystkimi kosztami ponoszonymi w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji zostaje obciążony odbiorca lub jego przedstawiciel.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2014 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 14 lutego 2014 r.****w sprawie projektu pilotażowego mającego na celu wykonanie obowiązków w zakresie współpracy administracyjnej określonych w dyrektywie 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady za pomocą systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2014/89/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”), który został oficjalnie ustanowiony rozporządzeniem w sprawie IMI, jest aplikacją dostępną za pośrednictwem internetu, którą Komisja opracowała we współpracy z państwami członkowskimi, aby wesprzeć je w praktycznym wdrażaniu wymogów w zakresie wymiany informacji określonych w prawie Unii dotyczącym rynku wewnętrznego, poprzez udostępnienie scentralizowanego mechanizmu komunikacji służącego usprawnieniu wymiany informacji i świadczeniu wzajemnej pomocy w wymiarze transgranicznym.
- (2) Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ określa pewne wspólne zasady przyznawania uprawnień maszynistom pociągów w celu zniwelowania różnic krajowych, przyczyniając się w ten sposób do realizacji celów polityki Unii w zakresie swobody przepływu pracowników, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w ramach wspólnej polityki transportowej, aby ułatwić przepływ maszynistów pociągów pomiędzy państwami członkowskimi. Obejmują one w szczególności wzajemne powiązanie krajowych rejestrów licencji i świadectw maszynistów.
- (3) Europejska Agencja Kolejowa (ERA) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ powstała, aby wspierać Komisję w zapewnieniu zharmonizowanego podejścia do interoperacyjności i bezpieczeństwa kolei w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 1).

- (4) W „Studium wykonalności interoperacyjnych rejestrów licencji maszynisty i świadectw uzupełniających” przygotowanym przez ERA i przyjętym w dniu 2 kwietnia 2013 r. uznano, że IMI stanowi odpowiednie narzędzie do wprowadzenia wymiany informacji pomiędzy krajowymi rejestrami licencji i zalecono uruchomienie projektu pilotażowego.

- (5) W decyzji Komisji 2010/17/WE ⁽⁴⁾ określono, że Europejska Agencja Kolejowa jest odpowiedzialna za monitorowanie aplikacji pilotażowej i składanie sprawozdań w sprawie jej funkcjonowania. Rozporządzenie w sprawie IMI nakłada na Komisję obowiązek przeprowadzenia oceny wyników projektu pilotażowego.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1**Zakres i cele projektu pilotażowego**

W celu sprawdzenia skuteczności systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) do celów wykonania przepisów wymienionych w art. 4 i 5 poniżej Komisja realizuje projekt pilotażowy.

Artykuł 2**Właściwe organy**

Do celów niniejszej decyzji organy państw członkowskich są to władze określone w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ (zwane dalej „właściwymi organami”).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2010/17/WE z dnia 29 października 2009 r. w sprawie przyjęcia podstawowych parametrów rejestrów licencji maszynisty i świadectw uzupełniających określonych w dyrektywie 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 17).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44).

Artykuł 3**Monitorowanie i sprawozdawczość**

W celu umożliwienia Europejskiej Agencji Kolejowej wywiązania się z zadań monitorowania i przedstawienia sprawozdania, o których mowa w art. 3 ust. 2 decyzji 2010/17/WE, Komisja dostarcza Agencji dane statystyczne i informacje dotyczące korzystania z IMI.

Artykuł 4**Współpraca administracyjna między właściwymi organami**

1. Na potrzeby projektu pilotażowego IMI jest wykorzystywany w komunikacji pomiędzy właściwymi organami do wymiany informacji określonych w następujących przepisach:

- a) art. 22 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2007/59/WE, w związku z pkt 4 i 5 załącznika I do decyzji 2010/17/WE;
- b) art. 29 ust. 2 dyrektywy 2007/59/WE;
- c) art. 29 ust. 3 dyrektywy 2007/59/WE;
- d) art. 29 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2007/59/WE – w przypadku wniosków o przeprowadzenie kolejnej inspekcji lub o zawieszenie.

2. Współpraca administracyjna na podstawie ust. 1 jest prowadzona zgodnie z procedurą określoną w załączniku I.

Artykuł 5**Współpraca administracyjna między właściwymi organami a Komisją**

1. Na potrzeby projektu pilotażowego IMI jest stosowany w komunikacji pomiędzy właściwymi organami i w komunikacji pomiędzy tymi właściwymi organami a Komisją do wymiany informacji określonych w następujących przepisach:

- a) art. 29 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2007/59/WE – w przypadku informacji kierowanych do Komisji i innych właściwych organów;
- b) art. 29 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2007/59/WE – w przypadku informacji kierowanych do Komisji i innych właściwych organów;

c) art. 29 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2007/59/WE – w przypadku informacji kierowanych do Komisji i innych właściwych organów;

d) art. 29 ust. 5 dyrektywy 2007/59/WE – w przypadku spraw kierowanych do Komisji.

2. Współpraca administracyjna na podstawie ust. 1 jest prowadzona zgodnie z procedurą określoną w załączniku II.

Artykuł 6**Ocena**

1. Komisja przeprowadza ocenę projektu pilotażowego, aby ocenić, czy cel określony w art. 1 został osiągnięty, i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z tej oceny nie później niż po upływie trzech lat od rozpoczęcia projektu, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) kwestie ochrony danych;
- b) racjonalność pod względem kosztów;
- c) efektywne funkcje tłumaczenia;
- d) łatwość w obsłudze;
- e) ogólne zadowolenie użytkownika.

2. Podstawą oceny projektu pilotażowego są informacje statystyczne uzyskane z systemu IMI oraz informacje zwrotne od uczestników, w tym przynajmniej jedna ankieta internetowa dla użytkowników skierowana do właściwych organów.

Artykuł 7**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

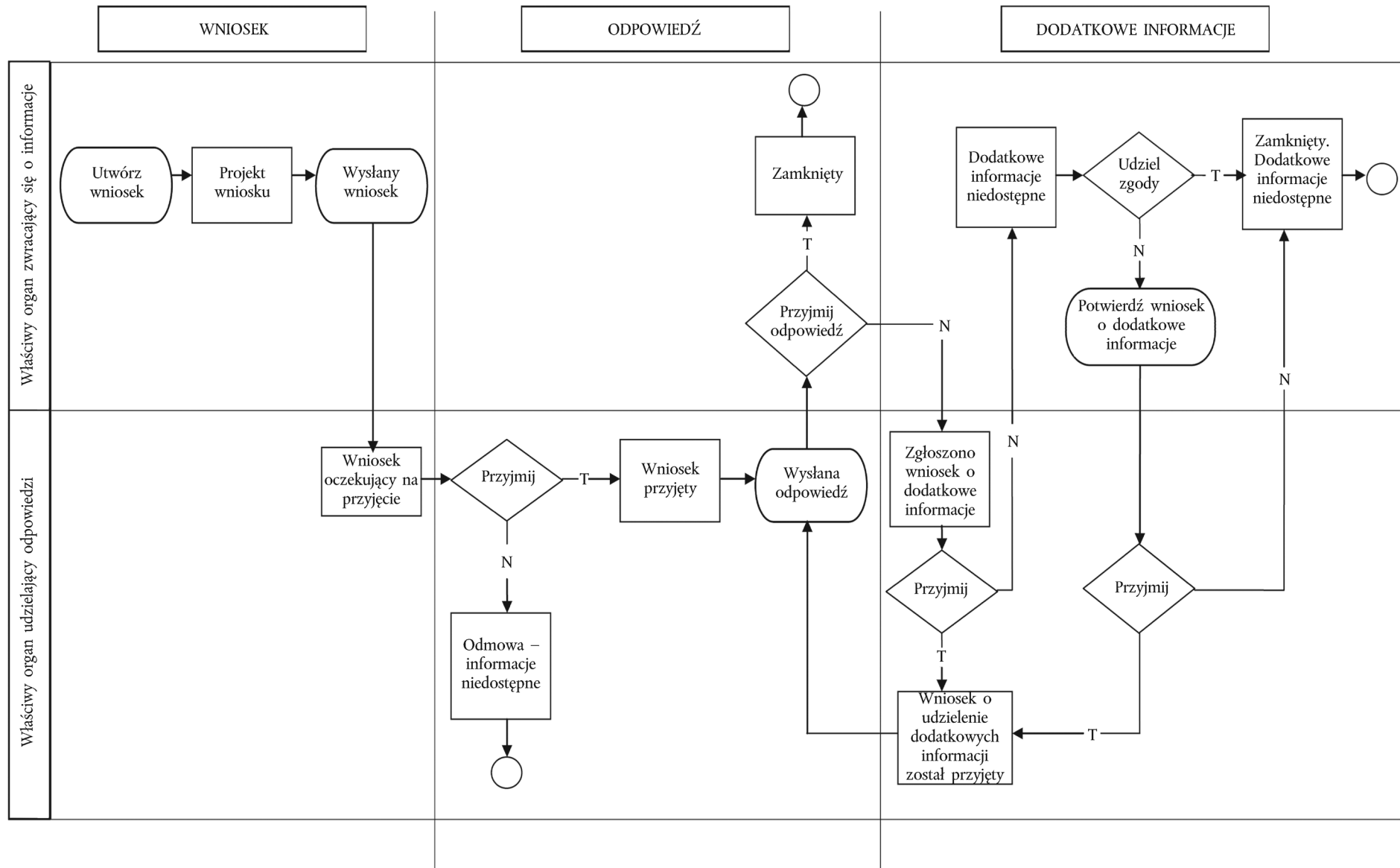
Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

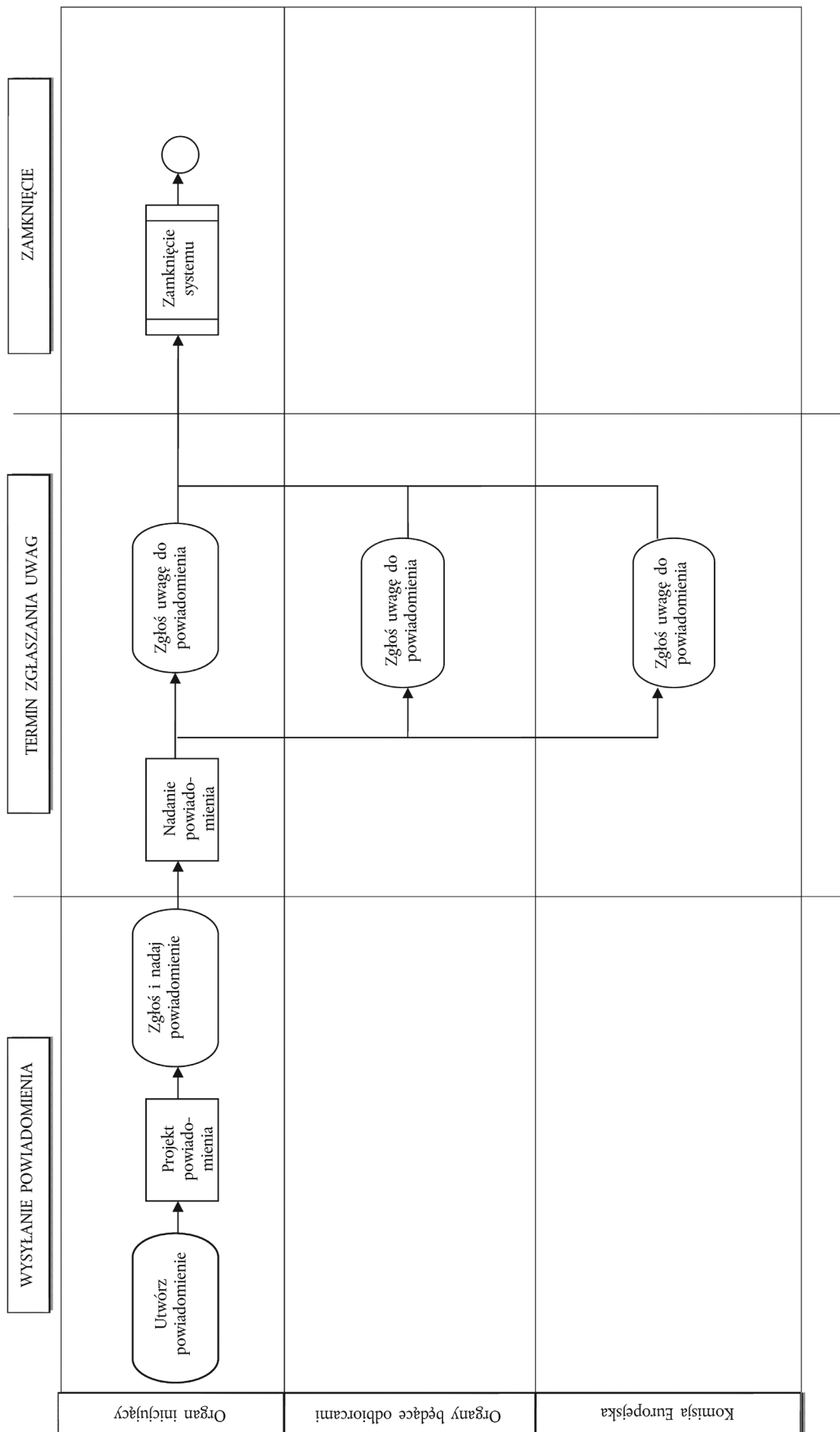
Przewodniczący

PROCEDURA DOTYCZĄCA WNIOSKÓW O UDZIELENIE INFORMACJI

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA POWIADOMIENIA

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL